

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Toufarem ve věci

žalobce: **AKIM nakladatelství, s.r.o.**, IČO 28531329,
sídlem Losinská 870, 155 00 Praha 5 – Řeporyje
zastoupený JUDr. Markétou Vaňkovou, Ph.D.,
advokátkou se sídlem Nad Nuslemi 11, Praha 4

proti

žalovanému: **JIRI MODELS a.s.**, IČO: 26030110,
se sídlem K Lipám 345, 397 01 Písek,
zastoupený Mgr. Ing. Janem Součkem,
advokátem se sídlem Husova 1847/5, České Budějovice

o zdržení se prodeje, šíření a distribuce výrobků – omalovánek, o návrhu na schválení smíru,

takto:

Soud **schvaluje** tento smír:

I. Žalovaný je povinen od právní moci usnesení, kterým je schválen tento smír, do 31.12.2022 zdržet se na a pro území České a Slovenské republiky prodeje, šíření a distribuce formou tisku zhotovených výrobků – omalovánek všech formátů a provedení včetně výrobku nazvaného **OMALOVÁNKY** se samolepkami, vše obsahující ilustrace k dílu Krtek a jeho přátelé autora [redacted], nar. [redacted].

II. Právní mocí usnesení, kterým je schválen tento soudní smír, jsou beze zbytku vypořádána veškerá práva a povinnosti účastníků sporu týkající se případného prodeje, šíření a distribuce výše uvedených výrobků žalovaným do právní moci usnesení o schválení tohoto smíru. Žalobce i žalovaný se zavazují za tuto dobu vůči sobě neuplatňovat jakékoliv nároky, finanční či jiné povahy.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se proti žalovanému domáhal uložení povinnosti zdržet se na území České a Slovenské republiky prodeje, šíření a distribuce výrobků – omalovánek všech formátů a provedení, včetně výrobku nazvaného „OMALOVÁNKY se samolepkami“ a „Pexesa z kartonu vystřihovacího“, vše obsahujícího autorské dílo [redacted], nar. [redacted]. Žalobce tvrdil, že předmětem jeho činnosti je specializovaný velkoobchod a maloobchod, v jehož rámci dodává na trh v České republice i zahraničí papírenské výrobky (omalovánky, pexesa, dětské hrací karty, školní rozvrhy, zápisníčky atd.). Žalobce uzavřel dne 2.1.2009 licenční smlouvu s výtvarníkem [redacted], autorem postaviček „Krtek a jeho přátelé“, kterou autor této udělil výlučné právo licenčního využití ilustrací „Krtek a jeho přátelé“, tj. pro veškeré knižní, či pro jiné účely autorem kreslené ilustrace pro území České a Slovenské republiky. Do předmětu smlouvy jsou mimo jiné zahrnuty omalovánky různých formátů a provedení, karetní hra pexeso, resp. pexeso z kartonu vystřihovacího, atd. Platnost licence byla prodloužena, opakovaně, a to do 31.12.2022 s právem doprodeje na nevýlučném základě po dobu 6 měsíců po skončení platnosti

smlouvy. Žalobce se tak s ohledem na licenční smlouvu považuje za jediný oprávněný subjekt k nabízení a prodeji omalovánek různých formátů a provedení, karetní hru pexeso a pexeso z kartonu vystřihovacího. Začátkem března 2014 však žalobce zjistil, že žalovaný na trh v České republice dodával omalovánky, které obsahovaly ilustrace postaviček „Krtek a jeho přátelé“, aniž by byl k takovému jednání oprávněn. Proto žalovaného dne 2.4.2014 vyzval k okamžitému ukončení protiprávního jednání a odstranění všech omalovánek a dalších výrobků porušujících licenci z trhu.

Žalovaný v průběhu řízení navrhoval žalobu zamítnout. Zpochybnil jednak formulaci žalobního petitu, zpochybnil charakter výrobků, které distribuuje (coby omalovánek) a zpochybnil také výhradnost licence žalující strany, když předložil podlicenční smlouvu uzavřenou mezi společností Little Mole, a.s., kterou byla žalovanému poskytnuta nevýhradní licence k neomezenému užití autorského díla „Krtek“ na území Česka, Slovenska, Maďarska, Polska, Ruska a Německa. Poukázal současně na nepravomoc českého soudu rozhodovat o požadavku, by se žalovaný zdržel nakládání s produkty na území jiného státu. Posléze vyjádřil názor, že správkyně dědictví zesnulého autora JUDr. Milena Fišerová nebyla v roce 2015 oprávněna uzavřít dodatek č. 12 k licenční smlouvě, ze které žalobce odvodil svá práva, neboť takový postup byl a je v rozporu s oprávněnými zájmy ostatních dědiců a ti k němu nikdy nedali souhlas, když takový úkon přesahuje rámec tzv. prosté správy (obvyklého hospodaření).

S poslední formulovanou námitkou procesní obrany se ztotožnil Krajský soud v Českých Budějovicích, který rozsudkem ze dne 23.2.2017, č.j. 11 C 86/2016-268 žalobu zamítl a rozhodl o povinnosti žalobce zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 60 984 Kč. Soud poukázal především na ust. § 480a odst. 2 obč. zák. a související judikaturu, především rozsudek sp. zn. 30 Cdo 967/2004 a 21 Cdo 1246/2008. Rozsudek krajského soudu byl potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze (k odvolání žalující strany) dne 18.4.2018, č.j. 5 Co 43/2017-331. Oba rozsudky byly následně (k dovolání žalobce) zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 25.2.2021, č.j. 24 Cdo 1770/2020-372. Nejvyšší soud poukázal na odlišnosti mezi institutem správy dědictví podle občanského zákoníku, účinného do 31.12.2013 a od 1.1.2014. Zdůraznil, že správce dědictví je povinen vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a odpovídá za škodu vzniklou porušením povinností. Právě návaznost § 480 odst. 3 obč. zák. a § 420 obč. zák. nabízí, aby v případě pochybností, zda správcem učiněný úkon byl v mezích obvyklého hospodaření, byl úkon považován spíše za součást obvyklé správy, když případné poškození dědiců tímto úkonem bylo řešitelné prostřednictvím odpovědnosti správce za škodu, způsobenou tím, že si nepočínal s péčí řádného hospodáře. Z uvedeného pohledu se tedy jeví prodloužení platnosti licenční smlouvy učiněné v průběhu řízení o dědictví zůstavitelem ustanovenou správkyní jeho autorských práv o dalších 6 let (za jinak v zásadě stejných podmínek) jako úkon v mezích obvyklého hospodaření. Dovolací soud nesdílel názory soudů prvního i druhého stupně, že právě v době, na kterou byla licenční smlouva prodloužena, aniž byla předběžně ověřena aktuální hodnota majetkových práv poskytnutých i nadále žalobkyní, spočívá překročení rámce obvyklého hospodaření. Prodloužením licenční smlouvy nedochází ke zcizení předmětných autorských práv, nemění se jejich podstata ani účel. Byl to současně sám zůstavitel, kdo licenční smlouvu dne 2.1.2009 uzavřel a dohodl také její prodloužení do 31.12.2016.

V další fázi řízení postavil žalovaný procesní obranu primárně na tvrzení, že rušebný čin popsáný v žalobě, odpadl a nejsou dány důvody pro očekávání případného opakování porušení ze strany žalovaného, neboť žalovaný nerealizoval žalobcem vytýkanou činnost (prodej a šíření výrobků) svévolně, ale na základě podlicenční smlouvy, když teprve v průběhu řízení v související věci spojené s vypořádáním dědictví po [REDAKCE] bylo najisto postaveno, kdo z dědiců či správců dědictví byl oprávněn nakládat s autorskými právy zůstavitele [REDAKCE]. Jakmile byly tyto sporné otázky vyjasněny, žalovaný s distribucí, šířením a prodejem výrobků přestal, nemůže však zaručit, že odběratelé doprodávají zásoby z předchozí doby.

S touto procesní obranou žalující strana nesouhlasila a podala skutková tvrzení (která doplnila

sumou důkazů) o tom, že v distribuci a šíření výrobků porušující licenční práva žalobce žalovaný pokračuje, a to jak v České Republice, tak na Slovensku. Žalobce především argumentoval kontrolními nákupy, které byly realizovány krátce před jednáním v této věci, které následovalo po zrušení rozsudku soudu prvního stupně Nejvyšším soudem (jednání dne 6.5.2021).

Dne 16.8.2021 obě strany oznámily soudu dosažení dohody a uzavření smíru, který navrhli soudu schválit u jednání nařízeného na den 19.8.2021, když obě strany současně omluvily svou účast u jednání. Tento smír nijak neodporuje kogentním ustanovením at' již občanského zákoníku, tak autorského zákona. Smír účastníků současně nevybočuje z rámce skutkových zjištění, které ve věci prozatím soud učinil nebo které by vyplývaly z důkazů navržených stranou žalující. Soud prvního stupně proto postupem podle § 99 o.s.ř. smír účastníků schválil, a to včetně dohody o náhradě nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nelze podat dovolání.

České Budějovice 19. června 2020

JUDr. Pavel Toufar v.r.

samosoudce